

ARQUEOCEC

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 3
Octubre 2013

Núm. 27

ACTIVITATS, FETS I NOTÍCIES D'ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

VISITA A LA CIUTADELLA IBÈRICA, AL CASTELL DE CALAFELL I A LA CASA BARRAL

DIUMENGE DIA 20 D'OCTUBRE

UN VIATGE ALS TEMPS DELS IBERS

La Ciutadella Ibèrica de Calafell és un singular equipament cultural on vint anys d'excavacions arqueològiques han permès la reconstrucció in situ d'aquell jaciment. Després de rigorosos estudis els arqueòlegs han reproduït l'aspecte que les seves muralles, carrers i cases devien tenir vers l'any 200 a C. La seva visita està pensada com un salt en el temps que us permetrà conèixer les formes de vida, els costums i els trets fonamentals de la cultura ibèrica.

El Castell de la Santa Creu de Calafell és originari del s.XI tot i que té restes de cabanes de camperols i sitges de gra de fins al s.VIII. El Castell fou destruït el s.XVII, tot i això conserva l'església del s.XI, amb tombes antropomorfes i l'altar de la Santa Creu, el comunidor del s.XVI, el campanar del s.XVIII, la presó del s.XV i la cisterna també del s.XV que permet baixar sotaterra i veure els grafitis de vaixells pirates.

EL TEMPLE PERDUT D'AFRODITA ?

Un equip de tècnics de l'Ajuntament de Vilajuïga, amb l'assessorament d'arqueòlegs i historiadors al darrere, pot tenir la clau per descobrir un dels enigmes més ben guardats de la muntanya de Sant Pere de Rodes: la ubicació més o menys exacta del temple d'Àfrodita, anomenada també la Venus Pirinenca. Se sap de la seva existència perquè és esmentat per geògrafs romans, però sempre s'havia pensat que estaria ubicat on ara s'aixeca el monestir de Sant Pere de Rodes, això ara podria canviar.

Des de Vilajuïga, i arran de l'execució del projecte de restauració de dòlmens i suredes, s'han descobert desenes de senyals en forma de creus gravades a les roques. S'han trobat dues roques – una al Mas Ventós i l'altra al paratge de Planells—on hi ha una quarantena d'aquestes senyals, algunes amb formes antropomorfes. Els experts estan investigant el significat, però podria ser que indiquessin el camí cap el temple d'Àfrodita.

Vicenç Armangué i Modest Soy, tècnics de l'ajuntament de Vilajuïga, donen la seva teoria “Creiem que les creus unien els poblats amb els llocs d'enterrament. És un camí dels morts. Pertanyen entre el 3.500 i el 4.000 aC.

El més misteriós és que indiquen una ruta en direcció al Mas Ventós. Precisament en aquell entorn, els tècnics de Vilajuïga, que també estan recuperant el camí de Sant Jaume, van localitzar una roca completament marcada per aquest tipus de senyals.

KON-TIKI

L'antropòleg norueg Thor Heyerdhal, amb una subvenció del govern peruà va construir una balsa seguint els models originals dels antics pobles indígenes de l'Amèrica del Sud, a la que li posaren per nom Kon-Tiki (nom del déu del Sol entre els inques). Amb ella pretenia demostrar la seva teoria segons la qual els primitius peruans arribaren i colonitzaren les illes de la Polinèsia, cosa que les teories de l'època rebutjaven taxativament.

Heyerdhal i cinc homes més sortiren amb la balsa del port peruà de El Callao el 27 d'abril del 1947, i després d'una travessia que va durar 101 dies amb un trajecte de 8.000 quilòmetres, arribaren després de dures dificultats a

l'arxipèlag polinesi de Tuamotú. Amb aquesta gesta Heyerdhal i els seus amics feren una gran aportació a la teoria del difusionisme entre cultures, teoria que arqueològicament parlant compta amb una gran quantitat d'indícis que la historiografia oficial no acaba d'admetre.

Aquests dies podem veure en algunes sales de cinema de Barcelona el film "Kon.Tiki" que recrea les vicissituds del viatge de Heyerdhal i els seus homes. Molt recomanable.